

“Figlie della Misericordia del T.O.R. di San Francesco”
Via di Porta Maggiore 38, 00185 Roma • Tel. 0039 06 702 78 42 • Fax 06 703 005 13
e-mail cfmroma@gmail.com – Governo generale

Br. 68/2017

Budi volja Tvoja!
Rim, 18. ožujka 2017.

**Ako ste suoskršli s Kristom, tražite što je gore...
Za onim gore težite, ne za zemaljskim! (Kol 3,1)**

USKRSNA ČESTITKA

Drage provincijske i mjesne predstojnice, drage sestre i pripravnice u Družbi!

U kršćanskoj nadi koja se u uskrsnom jutru zaodjenula vjerom i radošću Isusovog praznog groba, srcem dotičem svaku u punini uskrsne radosti, kličući s vama: „Uskrsnu Krist, nada naša“ (usp. Uskrsna posljednica).

Evo vrhunca naše korizmene četrdesetodnevne priprave, koja s uskrsnim danom započinje novih, još važnijih pedeset dana obnove. Evo nam Uskrsa, središta liturgijske godine i temelja naše vjere i duhovnosti. Svetopisamska Riječ nam govori o četrdeset dana Isusovih ukazivanja svojim, jer im je dokazima želio pokazati da je živ. Tako apostoli postaju uskrsni svjedoci i ljudi Uskrsa. Od tada, i apostoli i mi, znamo da svaki grob ima nadu, a nijedna nada nema groba.

Drage sestre, Gospodin je i nama pokazao put. Vidimo da samo križ i Uskrs idu zajedno. Strahota Velikoga petka na Vazmenu nedjelju imat će divan rasplet. Osjećamo kako se i naše samoostvarenje može dogoditi samo u davanju samih sebe, po svakodnevnom prihvaćanju osobnoga križa. To je jamstvo i našega Uskrsa. Upravo tako nam piše i naša blažena Majka: „Mi ćemo drage sestre s Isusom uskrsnuti. No, ako hoćemo da s Njim uskrsnemo, moramo prije s Njim proći kroz nevolje, boli, trpljenja. Moramo prije okušati Veliki Petak pun čemera, kalež gorkosti i sve to u ustrpljivosti s Njim podnositi. To znači da se k uskrsnuću ide s križem na ramenima, ne putem ugodnosti i uživanja; nego kao što je On prošao do slave uskrsnuća... boli i trpljenja su samo kratkotrajni na ovoj zemlji, ako ih oplemenimo svetim ustrpljenjem i podlaganjem volji Nebeskog Oca, uskrsnut ćemo i zauvijek u nebu uživati. Takvoj duši doći će na smrti Isus ususret kao vjernoj Zaručnici da joj dade krunu života (kuća Matica, 20. 4. 1930).

Na Uskrs radost postaje osnovni životni zadatak. *Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, došla je Marija Magdalena na grob i opazila da je kamen s groba dignut* (usp. Iv 20,1). Magdalena traži Isusa. Uistinu, još od Adama čovjek uzdiže svoj pogled i postaje tražitelj. Onoga uzvišenoga... transcendentnoga. Koliko puta i mi tražimo isusa? Tražimo ga jer znamo da Uskrsli Isus donosi velik preokret. Kad je Isus ušao u živote svojih apostola, malo po malo, se sve promijenilo. Nakon silaska Duha Svetoga obuhvaća ih sveta vatra. Duh ih „nagoni“ da naviještaju i svjedoče Isusovo uskrsnuće.

Ako smo spremne gledati, tražiti, susretati bližnje, i mi ulazimo u tajnu Uskrsa. Ulazimo u Galileju naše svakodnevice. Ne u čarobni svijet mašte, već tamo gdje je sve počelo. Gdje su učenici ribarili, gdje ih je Isus pozvao, gdje smo i mi krenule za Isusom. Ovdje, u našoj Družbi, gdje smo započele svoj život s Kristom, gdje dijelimo kruh Života sa svojim sestrama.

Ako nam se dogodi Tomina sumnja, nismo jedine. Ni apostoli još nisu bili kadri povjerovati u čudesnu novost. Živeći u svijetu pluralizma religija koje i kršćansku vjeru stavljaju uz bok s inim predajama, u opasnosti smo da i mi Isusov pashalni misterij prihvatimo kao euforičnu priču. Ako ne naviještamo uskrsnu istinu, same sebe osuđujemo na zbunjenost svakodnevnog života, stojeći pred otvorenim grobom s pitanjima bez odgovora. A može nam se dogoditi da se svaka od nas vraća svojim putem. Kako i s kim ćemo onda živjeti ushit i zajedništvo uskrsne radosti?

Uskrsna vjera Marije, Petra i ljubljenoga učenika, kao i vjera prve zajednice u Jeruzalemu, bila je iskustvena i praktična, jer su svjedočili onako kako su čuli, vidjeli i doživjeli. Postali su uskrsna zajednica. Kristov prazan grob donio im je puninu milosti, unutarnjeg mira, velikodušnosti, poniznost, nesebičnost, milosrđe i uzajamnu ljubav. Nikad prije nisu doživjeli toliku radost, jer nisu imali iskustvo praznog groba.

Drage sestre, prignimo se i mi duhom nad prazni grob, pitajući se što za mene znači Uskrsnuće? Je li moj Gospodin uistinu živ, hoda li sa mnom gdje god jesam? Ili imam situacije u kojima je bolje da ne dođe? Vidi li se na mom licu da je Isus uskrsnuo ili kročim u tami osobne sjene. Nosim li uskrsloga u mom služenju bližnjima, mojoj zajednici?

Čestitajući vam radosni blagdan Uskrsa, vama drage sestre i svima onima kojima ste poslane, žarko molim i želim da sve zajedno doživimo ljepotu i puninu riječi pslamiste: „Ovo je dan što ga učini Gospodin, kličimo i radujmo se Njemu!“ (Ps 118) Uz srdačne sestrinske pozdrave svima kličem radosni „Aleluja“, u uskrsnome Gospodinu vaša

s. M. Vianeja Kustura, cfm.
vrhovna zamjenica